

denne Henseende blev meget kraftig hævdet af Indenrigsministeren ved denne Sags 1ste Behandling i denne Session, saa er det atter væsentligt og afgjørende af praktiske Hensyn. Der kan vel komme en Tid, vi haabe det, dersom Loven om de anerkjendte Sygekasser bliver gennemført, og disse tage det Opsving, som denne Anerkjendelse har til Formaal yderligere at skulle give dem, hvor det vil blive en Undtagelse, at Arbeidere, som skulde nyde denne Sikkring, ikke tillige ere Medlemmer af anerkjendte Sygekasser. Men det er for Tiden ikke saa. Det er langt fra naaet saavidt, at vi kunne sige, at det kun bliver Undtagelser, og man vil da staa lige overfor en Haardhed i de mange Tilfaelde, hvor Personerne maaske slet ikke have Afgang, Leilighed eller Mulighed for at gaa ind i anerkjendte Sygekasser, fordi de ikke vare for Haanden, at lade Loven udelukke dem fra denne Forsikkring. Saa er der andre Klasser, det maa ogsaa indrømmes, hvis Medlemmer vel aldrig kunne ventes saaledes at ville regelmæssigt og stadigt blive Medlemmer af anerkjendte Sygekasser, fordi de forholdsvis og de Rettigheder, de i Sygdomstilfaelde have, fornuftigvis ville holde dem borte; her hen høre Søfolk og Dyende. Det vilde være, det maa erkjendes, unaturligt og haardt at udelukke disse fra denne Sikkring, fordi de, som Forholdene ganske naturligt medføre, ikke vare Medlemmer af anerkjendte Sygekasser. Dette har været det praktiske Hensyn, der for Nogle af os har været det Afgjørende til ikke at fastholde et Standpunkt, som var stik imod den af Regjeringen med stor Styrke fastholdte Opfattelse paa dette Punkt. Vi havde ikke villet paa dette Punkt reise en Modstand, som kunde være meget farlig for Lovforslagets Gjennemførelse. Forslag i den Retning ville derfor ikke findes under Nr. 1.

Udvalget har fremdeles stillet et Forslag til en hel ny Redaktion af § 2, men Betydningen heraf er meget mindre end Betydningen af det Forslag, som er stillet om en ny Affattelse af § 1, thi det er væsentlig en Omredaktion. Vi have troet saaledes at kunne samle de forskjellige Virksomheder, som her opregnes, i hvilke Arbeiderne skulle være sikrede, paa en mere ansfueelig Maade, end Regjeringsforslaget har gjort. Vi have samlet dem i de 3 Hovedgrupper, mellem hvilke der ogsaa paa andre Punkter, nemlig med Hensyn til Ligningsmaaden, er Forskjel, nemlig Landbruget og hvad dertil hører, Industrien og hvad dertil hører, og endelig Søfart og Fiskeri; bortset fra Udelæbelse og Tilføelse, som vi have anset for heldige, og bortset fra Omredaktioner,

er der forøvrigt meget lidt Forskjel i Resultatet, forsaavidt angaar Landbruget og hvad dertil hører, samt Industrien med de dertil sig sluttende Virksomheder. Jeg kan i Dieblittet ikke erindre Andet, end at vi have medtaget Virksomheden med almindelig Kjørsel, naar den af Arbeidsgiveren drives som Erhverv, medens Regjeringsforslaget kun angaar Arbeidskørsel. Hvad jeg nu særlig vil henlede Opmærksomheden paa ved denne Paragraf er, at hele Udvalget er enigt om denne Gang at foreslaa, at Søfart og Fiskeri gaar med ind i Loven. Thi her har Udvalget stillet sig anderledes, end det gjorde i Fjor. Den Gang var Fler-tallet ikke for, at Søfart og Fiskeri skulde med ind under Loven. Naar vi nu indtage denne forandrede Stilling, er det jo særlig af Hensyn til de Oplysninger, der ere givne af Regjeringen ved Forelæggelsen af Forslaget i den nye Stikelse. Saaledes, som det foresaa for Udvalget i Fjor, maatte det med Hensyn til Søfart og Fiskeri siges, saaledes som det ogsaa havde stillet sig for Kommissionen, at det var meget usikkert, hvad Betydning det vilde faae ganske særdeles paa dette Omraade, hvad Virkning, det vilde have, og hvor stor Byrden vilde blive, hvis Søfart og Fiskeri medtoges, hvorom man jo saar Oplysninger i højere Grad, end for de andre Omraaders Vedkommende. Det var ikke af principielle Grunde, men kun af dette Hensyn, at vi mente den Gang ikke at burde foreslaa, at Søfart og Fiskeri kom med, og der laa tilige deri en Opfordring for Regjeringen til, om muligt, at tilvejebringe Oplysninger, som kunde bringe Udvalget noget mere Klarhed over dette Punkt, og det har Regjeringen ogsaa gjort, idet der er tilvejebragt Oplysninger for to Aar, nemlig Aarene 1887 og 1888, med Hensyn til Ulykkestilfaelde paa dette Omraade, og anstillet Beregninger om den eventuelle Virkning af Loven paa dette Punkt. Selvfølgelig maa det haade af Regjeringen og af Udvalget erkjendes, at det er meget vanskeligt at bygge noget Afgjørende paa to Aars Erfaringer paa dette Omraade. En Gjennemsnitsregel vil det være altfor dristigt at bygge derpaa, og hvis derfor Standpunktet havde været det, at vi maatte have saa fyldige og tilstrækkelige Oplysninger, at vi ganske trygt og med Sikkerhed kunde gjøre Beregninger, saa vilde vi formentlig i Aar som i Fjor have sagt Nei, og erklæret, at det var for tidligt at medtage disse Virksomheder. Men saaledes er borte Standpunkt ikke, og Udvalgets Standpunkt har aldrig været det. Vi have ment,